

בעניין:

1. התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר 580178697

2. אליעד שרגא, ת.ז. 55928824

על ידי ב"כ עורכי הדין אליעד שרגא ושות'

מרחוב אחד העם 9, תל אביב

טלפון: 03-7979999; פקסימיליה: 03-7979997

התובעים

- נגד -

1. עיתון ישראל היום בע"מ, ח.פ. 513942151

2. בועז ביסמוט

3. עקיבא ביגמן

על ידי ב"כ עורכי הדין פישר בכר חן וול אוריון ושות'

מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב 6473104

טלפון: 03-6944249; פקסימיליה: 03-6944211

הנתבעים

כתב הגנה

הנתבעים - עיתון ישראל היום בע"מ, מר בועז ביסמוט ומר עקיבא ביגמן (להלן יחדיו: "ישראל היום" או "הנתבעים") מתכבדים בזאת להגיש את כתב הגנתם לכתב התביעה נשוא תיק זה (להלן: "כתב התביעה").

יובהר, כי כל טענה או עובדה הנטענת או מאוזכרת בכתב הגנה זה, נטענת באופן מצטבר, משלים או חלופי לכל טענה אחרת הנכללת בו, לפי הקשר הדברים והדבקים, בין אם הדבר נאמר במפורש ובין אם לאו.

כל המסמכים הנזכרים בכתב ההגנה, או המצורפים אליו כנספחים, מדברים בעד עצמם, והנתבעים דוחים כל פרשנות של התובעים, התנועה למען איכות השלטון ומר אליעד שרגא לתוכנם (להלן יחדיו: "התנועה לאיכות השלטון" או "התובעים").

כל עובדה ו/או טענה שהנתבעים לא הודו בה במפורש, תיראה כמוכחשת בזאת.

נטל ההוכחה לאמור בכתב התביעה מוטל על התובעים, ואין באמור בכתב התביעה ו/או בכתב הגנה זה כדי להעביר אל שכם הנתבעים את נטל הבאת הראיות או את נטל ההוכחה של טענה כלשהי המונחות לפתחם של התובעים.

ההדגשות בציטוטים שלהלן אינן במקור, אלא אם נאמר אחרת.

א. פתח דבר

1. תביעה צינית זו הוגשה מטעמו של "אביר הדמוקרטיה", מר אליעד שרגא - הפועל לפי תפישת עולמו, בין היתר, כדי להבטיח שלטון נקי ואיכותי ולשמור על טוהר המידות, שלטון החוק, האינטרס הציבורי והדמוקרטיה במדינת ישראל - בעקבות פרסום הבעת-דעה לגיטימית, אשר כל חטאה היה בכך, שאותה דעה ביקורתית הופנתה כלפי מר שרגא, וכלפי דברים פומביים שנשא בהפגנה ציבורית, אגב תפקידו הציבורי. לא פחות.

2. נראה שאין מנוס מלהזכיר לעומד בראש התנועה למען איכות השלטון - תנועה המתיימרת לפעול "להיזוק ערכי הדמוקרטיה, טוהר המידות ושלטון החוק"¹ - מושכלות-יסוד בשיטת המשפט הישראלית, והן **חירות הביטוי והחופש שבהבעת דעה, בפרט בקשר עם עניין ציבורי**.
3. כפי הידוע, חופש הביטוי וחירות הבעת הדעה משתרעים גם על דעות וביקורות, אפילו ואלה אינן לרוחן של שומעיהן.
4. נפנה לקביעתו של בית המשפט העליון **בעניין בן ציון מורדוב**²:
- "על כן המניף ידו - לא יינקה, אך האומר את אשר על לבו, אפילו לבו גס - לא במהרה ייענש.
 במיוחד יישמר בית המשפט מפני הגבלת חופש הביטוי - והטלת אחריות בגין לשון הרע היא סוג של הגבלה - מקום שבו מדובר בהשמעת ביקורת ציבורית פוליטית על אישי ציבור.
מבין סוגי הביטויים השונים ההגנה הניתנת לחופש הביטוי הפוליטי - שהוא תנאי הכרחי לקיומו של הליך דמוקרטי - היא רחבה במיוחד...
 הוויכוח הציבורי ראוי לו שיהא חופשי, איתן, חסר מעצורים ואף בוטה ....
 עם זאת, ככלל, חשיבותו של חופש הביטוי אכן גוברת מקום שבו מדובר בהבעת דעה בעניינים ציבוריים ובנוגע לאישים הנושאים תפקידים ציבוריים".
5. תכליתה העיקרית של תביעה זו **בהשתקה**. למען יראו וייראו: כך ייעשה למי שיהין לבקר את התנהלותו של מר שרגא. תביעת לשון הרע תוגש נגדו.
6. ואכן, תביעה זו הוגשה בגין "מכלול" פרסומים, מבלי שהתובעים כלל טרחו לפרט מהי לשון הרע הנטענת בכל אחד ואחד מהפרסומים, בעקבות נאום בוטה וחריף, שזכה לכינוי "נאום הבוגדים", אותו נשא מר שרגא, מטעם התנועה לאיכות השלטון, במהלך הפגנת מחאה שהתקיימה בשדרות רוטשילד בתל אביב, במוצאי יום השבת 30.12.2017.
7. נאום הבוגדים כלל דברי בלע ותוכחה, מצדו של מר שרגא.
8. כך, לדוגמא, בנאום הבוגדים כלל מר שרגא אמירות גזעניות ומשפילות כלפי יו"ר הקואליציה, ח"כ דוד אמסלם, בזו הלשון:
- "מיניויו של חבר הכנסת דוד אמסלם ליו"ר הקואליציה מוכיח כי שום דבר לא נלמד וששום דבר לא הופנם...
 ראש הממשלה חיפש ומצא **בריון קשקשים, רפה שכל וזב חוטם**, שיוכל להמשיך לתקוף את המשטרה, את הפרקליטות ואת בית המשפט העליון".
9. בהמשך נאומו, טען מר שרגא כי "יד נעלמה בגדה במולדת" וכתבה מכתב שאישר את עסקת הצוללות. מר שרגא מנה בנאומו מי לא חתם על אותו המכתב, ואז פנה לקהל, בשאלה רטורית, אז "מי כתב את המכתב?"
10. הקהל השיב למר שרגא בקריאות: "ביבי, ביבי, ביבי", אגב קריאות של "בגידה". אירוע זה חזר על עצמו באופן רפטטיבי.

¹ כך על פי אתר האינטרנט של התנועה למען איכות השלטון בישראל
² ע"א 9462/04 **בן ציון מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ**, ס(4) 13 (2005)

11. וכך בנאום :

“שרגא : בשבוע שעבר הזכרתי לכם את אותה יד נעלמה שכתבה את המכתב ובגדה במולדת, וכתבה את המכתב, שמתיר לגרמנים למכור למצרים צוללות מתקדמות. ... שרגא : צוללות שיכולות לשגר טילי טורפדו קטלניים אל עבר ונגד הצוללות שבהן אנחנו נשב, שבהן הילדים שלנו יישבו, שבהן הנכדים שלנו יישבו. בגדו במולדת ושלא יספרו לכם שטויות.

קהל : בגידה, בגידה, בגידה ...

שרגא : יד נעלמה שמפקד חיל הים לא מכיר אותה, יד נעלמה שהרמטכ"ל לא מכיר אותה, יד נעלמה ששר הביטחון לא מכיר אותה, ויד נעלמה שאפילו נשיא המדינה לא מכיר אותה. אף אחד לא יודע מי כתב את המכתב, מי כתב את המכתב?

קהל : ביבי, ביבי, ביבי...

שרגא : מי כתב את המכתב? מי כתב את המכתב?

קהל : ביבי, ביבי, ביבי...”

12. טענת התובעים, כפי שהושמעה בזמן אמת, כי דבריו של מר שרגא, לכאורה, לא כוונו כלפי ראש ממשלת ישראל, אינם יותר מהיתממות, שאינה מכבדת אפילו את הטוען לה. לכל היה ברור אל מי ועל מי דיבר מר שרגא.

13. ואכן, לא בכדי נאום הבוגדים עורר ביקורת רבה, מכל קצוות הקשת, ביקורת שחצתה עמדות פוליטיות.

14. נאום זה והתנהלותו של מר שרגא עלו לסדר היום הציבורי. מר שרגא התראיין לאמצעי תקשורת רבים בניסיון להסביר ולתרוץ את נאומו ומעשיו. הסערה והביקורת הציבורית בעקבות נאום הבוגדים סירבו לשפך, עד כדי כך שהתובעים ומר שרגא נאלצו לפרסם התנצלות על הדברים.

15. באשר לדבריו כלפי ראש הממשלה, אמר מר שרגא כי “התקשורת תיווכה מסר שאני אמרתי נתניהו בוגד, ומעולם לא קראתי לנתניהו בוגד... אם הובנתי בצורה לא נכונה ומישהו הבין שאמרתי, אז אני מתנצל מפה ועד קצה העולם”. באשר להתבטאותו כלפי ח"כ אמסלם, ציין מר שרגא כי מדובר “התבטאות בלתי מוצלחת שלי ואני מצטער עליה”.

16. לסיכומו של עניין, תביעה זו אינה מגלה כל עילה, לרבות לא לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן : “חוק איסור לשון הרע”), ואין בה ממש. אין בפרסומים משום לשון הרע כלפי התובעים, וממילא המדובר בפרסומים שבקשר עמם קמות לנתבעים הגנות על פי הדין. משכך, כל פגיעה נטענת בתובעים, מקורה בהתנהלותם הם.

17. משפתחנו בדברים אלה, נעבור להתייחס לפרטים ולטענות כפי סדרם.

ב. הצדדים

18. התובעת מספר 1, “התנועה לאיכות השלטון בישראל”, היא עמותה רשומה בישראל המציגה עצמה כעמותה הפועלת לקידום ממשל איכותי יותר במדינת ישראל (להלן : “התנועה לאיכות השלטון”). הגם שהתנועה מצהירה על עצמה כגוף עצמאי וא-פוליטי, בתקופה האחרונה פורסמה ביקורת רבה כלפי ההטיה והמעורבות הפוליטית של התנועה.

19. התובע מספר 2, מר אליעד שרגא, עורך דין פרטי, מכהן בין היתר כיו"ר התנועה (להלן : “שרגא”).

20. הנתבעת מספר 1, עיתון ישראל היום בע"מ, היא החברה האמונה על הוצאתו לאור של העיתון היומי “ישראל היום” והמפעילה אתר אינטרנט חדשותי תחת שם זה (להלן : “ישראל היום”).

21. הנתבע מספר 2, מר בועז ביסמוט, עיתונאי המשמש כעורך הראשי של עיתון ישראל היום (להלן: "ביסמוט").
22. הנתבע 3, מר עקיבא ביגמן, תחקירן ועיתונאי אשר בין היתר מפרסם טורי דעה שונים בענייני דיומא (להלן: "ביגמן").
23. ישראל היום, ביסמוט וביגמן יכוננו יחדיו להלן: "ישראל היום" או "הנתבעים".

ג. הרקע והתשתית העובדתית שקדמו לפרסומים מושא התביעה

ג.1. ההפגנות ברחוב רוטשילד

24. במהלך שנת 2017 ובתחילת שנת 2018, התקיימו הפגנות שבועיות, במוצאי שבת, במוקדים שונים ברחבי הארץ. מוקד ההפגנות, כך הוצג על ידי המארגנים, כמחאה על ה"שחיתות שלטונית".
25. תחילתן של הפגנות אלו, בהפגנות שבועיות שהחלו חודשים קודם לכן, אשר נערכו אף הן במוצאי שבת, בסמוך לביתו של היועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבליט, בפתח תקווה. המפגינים דרשו מהיועץ המשפטי לממשלה, בין היתר, להעמיד לדין את ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו, במסגרת תיקי החקירות המתנהלים נגדו והמכונים "תיק 1,000" ו"תיק 2,000"; להעמיד לדין את ראש הממשלה, הגב' שרה נתניהו, בפרשת מעונות ראש הממשלה; להורות על פתיחת חקירה פלילית נגד ראש הממשלה, מר נתניהו, בפרשת הצוללות (המכונה "תיק 3,000") וכיוצא בכך.
26. בחודש דצמבר 2017, ובין היתר על רקע "חוק ההמלצות"³, הועבר מיקומה של ההפגנה השבועית במוצאי השבת, מפתח תקווה לשדרות רוטשילד בתל אביב (להלן: "ההפגנות ברוטשילד").
27. ההפגנה הראשונה בשדרות רוטשילד התקיימה ביום 2.12.2017 תחת הכינוי "צעדת הבושה". הפגנות דומות התקיימו בשבועות העוקבים, כאשר במהלכן הושמעה גם ביקורת ישירה כלפי מדיניות הממשלה וראש הממשלה, הונפו שלטי BDS, הוצג מיצג דמוי גליוטינה ועוד.
28. בהפגנות רוטשילד לקחו חלק פוליטיקאים שונים, כמו גם דמויות המזוהות כמתנגדות למדיניות הממשלה.
29. גם התובעים לקחו חלק בהפגנות אלו. למשל, בהפגנה שנערכה ברוטשילד ביום 30.12.2018, התובע, מר שרגא, נשא דברים בשם התנועה לאיכות השלטון.
30. תוכן נאומו של מר שרגא בהפגנה זו זכה לביקורת ציבורית רחבה, ובכלל כך גם בעיתון ישראל היום. פרסומים אלו בישראל היום, כפי שיפורט בפרק ד' להלן, הם העומדים בבסיסה של תביעה מופרכת זו.

ג.2. "נאום הבוגדים" שנשא שרגא בהפגנה

31. במהלך ההפגנה החמישית שהתקיימה ברוטשילד, במוצאי יום שבת 30.12.2017, הפגנה שהחלה בצעדה משדרות רוטשילד בתל אביב והסתיימה בכיכר הבימה, נשא מר שרגא נאום, בשם התנועה לאיכות השלטון.
32. נאומו של מר שרגא היה נאום בוטה ומשתלח. נאום זה עורר זעם וביקורת ציבורית רבה, מכל קצוות הקשת הפוליטית, ועד מהרה זכה לכינוי "נאום הבוגדים" (להלן: "נאום הבוגדים").

³ חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 81), התשע"ח-2017, לעניין הוראות לעניין המלצה של רשות חוקרת

33. נאום הבוגדים כלל דברי בלע, לרבות כאלו גזעניים ומשפילים מצדו של מר שרגא כלפי יו"ר הקואליציה, ח"כ דוד אמסלם, בזו הלשון:

"מינויו של חבר הכנסת דוד אמסלם ליו"ר הקואליציה מוכיח כי שום דבר לא נלמד וששום דבר לא הופנם..."

ראש הממשלה חיפש ומצא **בריון קשקשים, רפה שכל וזב חוטם**, שיוכל להמשיך לתקוף את המשטרה, את הפרקליטות ואת בית המשפט העליון".

34. בהמשך נאום הבוגדים, טען מר שרגא כי "יד נעלמה בגדה במולדת" וכתבה את המכתב שאישר את עסקת הצוללות. מר שרגא מנה בנאומו **מי לא** חתום על המכתב, או אז פנה לקהל בשאלה רטורית: "מי כתב את המכתב?"

35. הקהל השיב למר שרגא בקריאות: "ביבי, ביבי, ביבי", אגב קריאות של "בגידה".

36. אירוע זה - שאלה ותשובה - חזר על עצמו מספר פעמים.

37. וכך נשמעו הדברים במהלך נאומו של מר שרגא:

"שרגא: בשבוע שעבר הזכרתי לכם את אותה יד נעלמה שכתבה את המכתב ובגדה במולדת, וכתבה את המכתב, שמתיר לגרמנים למכור למצרים צוללות מתקדמות.

קריאות בזו מן הקהל.

שרגא: צוללות שיכולות לשאת נשק גרעיני צוללות שיכולות לשאת כשהאויב ירצה ולהנחית עלינו את המכה השנייה כאשר האויב ירצה ולהנחית עלינו את נשק יום הדין ולפגוע אנושות במדינת ישראל.

קהל: **בגידה**.

שרגא: צוללות שיכולות לשגר טילי טורפדו קטלניים אל עבר ונגד הצוללות שבהן אנחנו נשב, שבהן הילדים שלנו יישבו, שבהן הנכדים שלנו יישבו. בגדו במולדת ושלא יספרו לכם שטויות.

קהל: **בגידה, בגידה, בגידה** ...

שרגא: יד נעלמה שמפקד חיל הים לא מכיר אותה, יד נעלמה שהרמטכ"ל לא מכיר אותה, יד נעלמה ששר הביטחון לא מכיר אותה, ויד נעלמה שאפילו נשיא המדינה לא מכיר אותה. אף אחד לא יודע מי כתב את המכתב, מי כתב את המכתב?

קהל: **ביבי, ביבי, ביבי**...

שרגא: מי כתב את המכתב? מי כתב את המכתב?

קהל: **ביבי, ביבי**...

שרגא: ואנחנו הפטריוטים מי שנמצא כאן הוא פטריוט, אנחנו כמו .. הזקן. כל שבוע נשאל, **מי כתב את המכתב?**

ואנחנו נוטרי המולדת הלוחמים בשחיתות, נהפוך כל אבן עד שנגלה מי היתה אותה יד נעלמה שלא רעדה עד **שבגדה** במולדת, וחתמה על המכתב, אנחנו נגלה ביחד, מי כתב את המכתב".

38. טענת התובעים היום כי דבריו, לכאורה, לא כוונו כלפי ראש ממשלת ישראל, אינם יותר מהיתממות; שאינה מכבדת אפילו את הטוען לה.

39. לכל היה ברור אל מי ועל מי דיבר מר שרגא.

40. ואכן, בנאומו מנה מר שרגא מי הן אותן הדמויות שיכולות היו, לשיטתו של שרגא, "לכתוב את המכתב" ו-"לבגוד במולדת", אך לא עשו זאת. כך פסל מר שרגא את שר הביטחון, את מפקד חיל הים, את הרמטכ"ל ואף את נשיא המדינה, כשהוא מותיר לקהל לענות על השאלה אז "מי כתב את המכתב?"

41. לאחר שנשאל הקהל על ידי מר שרגא, כשאלה רטורית, באשר מי היא אותה "היד הנעלמה" שחתמה על הסכם הצוללות תוך כדי כך שהיא "בגדה במולדת", השיב הקהל לשרגא, פעם אחר פעם, "ביבי, ביבי, ביבי" ו-"בגידה".

42. מר שרגא, לא למותר לציין, לא תיקנם.

43. מר שרגא אף לא הציע "בוגד" אחר מטעמו. נהפוך הוא. הוא המשיך לשאול את אותה השאלה, במטרה לקבל את אותה התשובה.

ג.3. ביקורת נוקבת מכל קצוות הקשת הפוליטית כנגד נאום הבוגדים של שרגא, הובילה את שרגא לפרסום התנצלות

44. נאום הבוגדים עורר ביקורת רבה, חוצה עמדות פוליטיות.

45. עד מהרה נאום הבוגדים שנשא מר שרגא, והתנהלותו בשם התנועה לאיכות השלטון, עלתה לראש סדר היום הציבורי.

46. מר שרגא התראיין לאמצעי תקשורת רבים בניסיון להסביר את נאומו ומעשיו.

47. הלחץ הציבורי הוביל, בין היתר, לביקורת אף מצד חברים בתנועה לאיכות השלטון, עד כדי כך שרבים החליטו לפרוש מן התנועה, על רקע ובעקבות נאום הבוגדים שנשא מר שרגא.

48. הסערה והביקורת הציבורית בעקבות נאום הבוגדים סירבו לשכך.

49. הסערה הציבורית הובילה את התובעים להתנצל על הדברים.

50. נוכח האופן בו הובן נאומו של מר שרגא בציבור והסערה שזה עורר, התנועה לאיכות השלטון בחרה להבהיר את דבריו של מר שרגא. וכך, ביום 3.1.2018 פרסמה התנועה לאיכות השלטון בעמוד התנועה ברשת החברתית Facebook⁴ הודעת הבהרה והתנצלות לפיה "מי שהבין מדבריו של שרגא שהוא האשים את ראש הממשלה בבגידה, לא זו היתה הכוונה ועל כך שרגא התנצל גם בתכנית של אראל סגל. וכך פורסם:

עו"ד אליעד שרגא בראיון אצל אראל סגל

התנועה לאיכות השלטון

Follow

Like Comment Share ...

329 269 Comments 34 Shares

17K Views · about 12 months ago

אז בעקבות כל הרעש שהיה בימים האחרונים, הנה לכם קצת סדר בדברים:

בשבת האחרונה, עו"ד אליעד שרגא התייחס למכתב הנוגע לפרשת הצוללות. בהקשר הזה באו נשים רגע דברים על דיוקם: בנאום של שרגא לא הייתה כל התייחסות שהיא לראש הממשלה. שרגא מעולם לא קרא לראש הממשלה בוגד. בבקשה, אתם מוזמנים לשמוע זאת בעצמכם מהנאום במוצאי שבת האחרונה (מצורף בתגובות). ובכל זאת, מי שהבין מדבריו של שרגא שהוא האשים את ראש הממשלה בבגידה, לא זו הייתה הכוונה ועל כך שרגא התנצל גם בתכנית של אראל סגל.

בנוסף חשוב לנו להגיד בצורה חד משמעית: התנועה מתנגדת לשיח שאינו מכבד ואינו הולם. בין השאר, ההתבטאות כנגד ח"כ דוד אמסלם במוצ"ש האחרון היא התבטאות לא מוצלחת שעל כך יו"ר התנועה התנצל וכמובן שהתנועה עומדת מאחורי התנצלות זו.

הכי חשוב - המחאה חייבת להיות מנותקת מכל מראית עין מפלגתית ולכן במוצאי שבת הקרובים אנחנו נהיה בכיכר רבין ונמשיך את המחאה נגד השחיתות בכל הכוח! מבקשים מכל מי שאכפת לו - להגיע לכיכר רבין!

51. בראיון שנערך עם מר שרגא בתחנת הרדיו גלי צה"ל, בתכנית של אראל סגל⁵, מיום 3.1.2018, התנצל מר שרגא ומסר כי התבטאותו כלפי ח"כ אמסלם היתה "התבטאות בלתי מוצלחת שלי ואני מצטער עליה", וטען כי "התקשורת תיווכה מסר שאני אמרתי נתניהו בוגד, ומעולם לא קראתי לנתניהו בוגד...אם הובנתי בצורה לא נכונה ומישהו הבין שאמרתי, אז אני מתנצל מפה ועד קצה העולם".

⁴ ראו פרסום בעמוד התובעת ברשת החברתית Facebook: <https://www.facebook.com/MQG.Israel/videos/1832711253408772>

⁵ אתר גלי צה"ל, תכניתו של אראל סגל, "יו"ר התנועה לאיכות השלטון: מתנצל על דברי כלפי ח"כ אמסלם", מיום 3.1.2018

52. על רקע דבריו אלו של מר שרגא, ובפרט על טענתו כי התקשורת כלה טענה זאת, טענת התובעים בכתב התביעה לפיה: "את הקישור ההזוי הזה עשו רק הנתבעים, **והם בלבד**"⁶ (ההדגשות במקור) - אינה יכולה לעמוד.

ד. הדיווחים חדשותיים ומאמרי דעה בישראל היום בעקבות נאום הבוגדים נעשו בהתאם להוראות הדין

ד.1. הפרסומים - כללי

53. גם בישראל היום, כמו גם באמצעי תקשורת רבים אחרים, עסקו בנאום הבוגדים, בסערה שעורר וכן גם בביקורת אודות התנהלות זו.

54. פרסומים אלו הם העומדים בבסיסה של תביעה זו. אלא שהפרסומים נערכו בהתאם להוראות הדין הרלוונטיות, ובכלל כך חוק איסור לשון הרע.

55. ביום 1.1.2018 - כיממה לאחר נאום הבוגדים שנשא מר שרגא בהפגנה, פרסם ביגמן טור דעה בעיתון ישראל היום, במסגרתו הוצגה דעתו של ביגמן בקשר עם התנהלותו של מר שרגא.

56. ביום 2.1.2018 - בסמוך לכך, פורסם דיווח חדשותי שעסק בהשלכותיו ותוצאותיו של נאום הבוגדים, ועל החלטתם של חברים רבים בתנועה לאיכות השלטון לפרוש מחברותם בתנועה בעקבות נאום הבוגדים. חלק מהחברים אף התראיינו לדיווח חדשותי זה והסבירו את החלטתם זו, לצד תגובות נוספות שנכתבו בהקשר זה בעמוד שמפעילה התנועה ברשת החברתית Facebook. בסיום הדיווח החדשותי הובאה תגובתם המפורטת של התובעים.

57. ביום 4.1.2018 - פורסם דיווח חדשותי נוסף בגדרו דווח אודות התנצלותו של מר שרגא בעקבות נאום הבוגדים, לצד תגובת התובעים לכך. בסמוך, פורסם מאמר דעה נוסף של ביגמן על רקע התנהלותו בכלל, והתנצלותו בפרט של מר שרגא.

58. ביום 11.1.2018 - פורסם דיווח חדשותי נוסף, **שאינו קשור כהוא זה לעניין דכאן**. במסגרתו דווח על דו"ח חמור של הסתדרות המורים כלפי מועמדת שהתמודדה על ראשות ארגון המורים ומעלה בכספים לכיסה, וחרף זאת צפויה לקבל אות אבירת איכות השלטון מהתנועה.

נספח 1 העתק מהפרסומים הנזכרים, מצ"ב, מסומן נספח 1 ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב ההגנה.

ד.2. בניגוד לדין, התובעים לא הצביעו על לשון הרע הנטענת בפרסומים

59. פרט לציטוטים משני טורי הדעה ולהפניה לאקונית ליתר הפרסומים כנספחים, התובעים לא הבהירו מהי לשון הרע הנטענת לשיטתם.

60. כפי הידוע, השלב הראשון והבסיסי בתביעת לשון הרע הוא הפנייה לביטוי **ספציפי**, אשר לשיטת התובעים מקים טענה ללשון הרע.

61. תחת הפנייה לביטוי ספציפי, בחרו התובעים ליתן מקום לתחושותיהם הסובייקטיביות באשר ל"עליהום והמתקפה חסרת המעצורים" אותה הם חשים, ולטענתם לקיומו של קמפיין "להשחיר את תדמיתה של התנועה".

⁶ סעיף 19 לכתב התביעה

62. בהקשר זה נזכיר כי המבחן הקובע בלשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי. כפי שנקבע בעניין ד"ר נודלמן⁷:

"ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור "בין שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר) סעיף 3 לחוק..."

ד.3. טורי הדעה עולים כדי הבעת דעה מותרת

63. דומה כי התובעים, בנחישותם לתבוע את הנתבעים לדין, לא שמו ליבם לעובדה הפשוטה, והיא כי הבעת דעה כמות זו שהובאה בעניינן היא לגיטימית ומותרת; ואף רצויה.
64. שכן, במסגרת שני טורי הדעה הנזכרים בכתב התביעה הוצגה דעתו של העיתונאי ביגמן, באופן סביר למדי. ככלל, בטוריו הפובליציסטים נוהג להציג ביגמן את דעתו האישית בענייני דיומא שונים, לעיתים תוך העברת מסר וביקורת, כפי מטרתו של טור דעה, ובדיוק כפי שנעשה במקרה הזה.
65. וכך, לצד הצגת עובדות - דוגמת "הרי בנימין נתניהו כלל לא נחקר בפרשת הצוללות, והסיפור המצרי הוא לא יותר מפרסום עיתונאי שפרטיו האמיתיים לא ידועים ומעולם לא אומתו"; "כשהוא נואם על רקע שלט הקור 'מנדלבליט תתפטר - לא מאמינים לך יותר' - הוצגה והובאה גם דעתו האישית - הנוקבת והביקורתית - של ביגמן בסוגיה.
66. בטור הדעה הראשון ציין ביגמן את עמדתו לפיה ראוי להתעכב על המונח בו נעשה שימוש בנאום הבוגדים - "בגידה", תוך ציון כי מדובר בעליית מדרגה בהשוואה לתיאורים אחרים שכבר נשמעו בהפגנות הקודמות, **שלא על ידי שרגא**, כגון "חזיר", "מושחת", "מחרחר מלחמה" ועוד.
67. הצמדת הכינוי "בוגד" במולדתו, לשיטתו של ביגמן, הוא חמור לאין שיעור, בטח בהשוואה לכינויים ודימויים שכבר הושמעו במהלך המחאות הללו. ביגמן הציג דעתו כי לא ניתן להאשים ראש ממשלה בעבירת בגידה, בפרשה שכלל לא נחקר בה.
68. נוספה לכך ביקורתו של ביגמן על עצם החלטתו של שרגא, כעומד בראש תנועה המתיימרת להיות א-פוליטית, לקחת חלק פעיל בהפגנות בעלות שיוך פוליטי.
69. כך, גם הביטוי "התנועה לזילות השלטון" אינו אלא ביטוי המהווה הבעת דעה (ולא עובדה), המוצג ומובא לקוראים בלשון הומוריסטית וסרקסטית, והמבטא עמדה צינית כלפי ההתנהלות של התנועה לאיכות השלטון והביקורת הרבה שהוצגה בעניינה. לאור משחק המילים המובהק בו השתמש ביגמן ("התנועה לאיכות השלטון"/"התנועה לזילות השלטון"), חזקה על הקורא הסביר והמצוי בעולמנו, כי הבין הכוונה.
70. לצד טורי הדעה, אף צוין במפורש כי המדובר ב"טור דעה". יתרה מזאת, בהתאם להוראות הדין, אין כל חובה בהבאת תגובה לדעה.
71. לקורא הסביר ברור, כך גם מהכותרת, כי המדובר בעמדה אישית בה מחזיק ביגמן, ובהבעת דעתו נוכח התנהלותו הציבורית של מר שרגא. מבלי לפגוע בכך שהעובדות שהוצגו ועל בסיסן הובאה הדעה מדויקות.
72. המדובר בהבעת דעה מותרת, לגיטימית וחשובה, אודות נאום שנשא מר שרגא, איש ציבור ובמסגרת תפקידו זה, באירוע פומבי ומסוקר.
73. נדמה כי יש צורך לחזור לאבני יסוד בשיטת המשפט הישראלית, בכל הנוגע לחשיבות הטמונה בהבעת דעה.

⁷ ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי (פורסם בנבו, 4.8.2008)

74. בית המשפט העליון ביצר את החשיבות הטמונה בחירות בהבעת דעה פוליטית, ובפרט ביקורת פוליטית המושמעת במסגרת חופש העיתונות. ראו למשל את שנקבע **בעניין איתמר בן גביר**⁸:

"חופש העיתונות הוא מהאמצעים הבולטים לעיצוב דעות ועמדות בנושאים פוליטיים ולגבי אנשי ציבור, וממילא גבולות הביקורת המותרת מתרחבים בכגון דא (פרשת *Lingens* הנ"ל). בית-המשפט המחוזי ציין בצדק כי "כאשר מדובר בהבעת דעה והערכה בנושא פוליטי אקטואלי, נראה לנו שיש טעם להרחיב את מתחם הסבירות כדי לא לחסום את פי המתפלמסים, למען יוכל כל אדם להביע את דעתו בנושאים העומדים על סדר הדין ללא מורא". ועוד אמר בית-המשפט המחוזי, כי אמנם "הנטל להשתית את יסודות ההגנה [של סבירות הדעה] הינו על הנתבע. אולם הדעת נותנת, כי כאשר מדובר בביקורת ציבורית פוליטית נטל זה יהיה קל יותר, בזכות קיום אינטרס ציבורי רב עוצמה לקיים ולהגן על שיח פוליטי חופשי, שהוא אבן יסוד בחברה המקיימת תרבות פוליטית דמוקרטית". לדברים אלה אני מסכים".

75. ואת שנקבע **בעניין מורדוב**⁹ באשר לאיזון הנדרש שבין חופש הביטוי הפוליטי לבין הגנה על שמו הטוב של איש ציבור:

"במיוחד יישמר בית המשפט מפני הגבלת חופש הביטוי - והטלת אחריות בגין לשון הרע היא סוג של הגבלה - מקום שבו מדובר בהשמעת ביקורת ציבורית-פוליטית על אישי ציבור.

מבין סוגי הביטויים השונים ההגנה הניתנת לחופש הביטוי הפוליטי - שהוא תנאי הכרחי לקיומו של הליך דמוקרטי - היא רחבה במיוחד".

76. גם המלומדים גנאים, קרמניצר ושנור נתנו דעתם לסוגיה זו של הבעת דעה (ובפרט דעה פוליטית), הכרוכה גם באזכור נתונים עובדתיים. מקריאת עמדתם עולה בבירור, כי הביטוי נשוא התובענה דנא ראוי לכל הגנה במסגרת השיח הדמוקרטי, וכי לא היה בו דבר שיוכל לעלות כדי לשון הרע¹⁰:

"אמירה בשיח הפוליטי... שכוללת בתוכה גם עובדה, הנה פרסום מעורב שדינו נקבע לפי מבחן הדומיננטיות או מבחן הפרדה, לפי ההקשר... בוויכוח פוליטי מנסה כל צד לשכנע את הציבור בצדקת דרכו והעובדות מגויסות למטרה זו ונצבעות על ידה. רוב האנשים מבינים שמדובר בהצגה מגמתית של נתונים, וכי אין לקבל את האמירה (גם בצד העובדתי שלה), כמבטאת דברים כהווייתם".

77. **בענייננו, נכונים הדברים ביתר שאת נוכח כך שמדובר בביקורת שנמתחה על התנהלותו של שרגא, בפועלו במסגרת גוף ציבורי.**

78. זה המקום להזכיר כי ההגנה על חופש הביטוי תגבר שעה שמדובר בעניינים הנוגעים לאישי ציבור או לנושאים בעלי פן ציבורי. בית המשפט העליון, למשל **בעניין בנזימן**¹¹, קבע כי בכל הנוגע להבעת דעה, כאשר הבעת הדעה נוגעת לעניין ציבורי, הרי שיש להעדיף את חופש הביטוי על פני הגנה על שם טוב:

"ביסוד השיקול הראשון ניצבת ההשקפה שכאשר הנפגע מפרסום לשון הרע הוא איש ציבור, והפרסום נוגע לנושא הכרוך בעיסוקיו הציבוריים ושהוא מעניינו של הציבור, הרי שבפרשנות משמעותו של הפרסום לעניין תחולתה על המפרסם של איזו מההגנות הנתונות לו לפי החוק, יש להעדיף את הנוסחה הפרשנית המתישבת עם עקרון חופש הביטוי על פני הנוסחה הפרשנית המייחסת את עיקר המשקל לזכותו של הנפגע להגנת שמו הטוב".

⁸ רע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם בנבו, 12.11.2006)

⁹ ע"א 9462/04 ציון מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ, ס' (4) 13 (2005)

¹⁰ ח' גנאים, מ' קרמניצר וב' שנור, לשון הרע, הדין הרצוי והמצוי, 2005, בעמ' 104

¹¹ ע"א 323/98 אריאל שרון נ' עוזי בנזימן ואח' תק-על (1)2002 158; ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607

79. ראו גם את שנפסק בע"א 214/89 **אבנרי נ' שפירא**, פ"ד מג(3) 840 :

"...באיזון זה בין הערך האישי והציבורי לשם טוב לבין הערך האישי והציבורי לחופש הביטוי יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי. בעיקר יש ליתן משקל מיוחד זה בכל הנוגע לחופש הביטוי הנוגע לענייני הציבור ולגופים ולאנשים הנושאים משרות ציבוריות, או שהם בתפקידים של ציבור עניין בהם... הנה כי כן, באיזון הראוי בין חופש הביטוי בכלל, וחופש הביטוי בענייני ציבור בפרט מזה, לבין השם הטוב בכלל, ושמו הטוב של איש ציבור בפרט, יש ליתן משקל רב לאינטרס הציבורי בהחלפה חפשית של מידע בענייני ציבור הנוגעים לאישי ציבור".

ד.4. הפרסומים ממילא חוסים תחת ההגנות הקבועות בחוק

(i) הגנת אמת בפרסום

80. הנתבעים יבהירו כי בקשר עם הדיווחים החדשותיים שפורסמו הרי שעומדת לנתבעים הגנת האמת בפרסום, כאמור בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.
81. העובדות שנזכרו בדיווחים החדשותיים נכונות. אין חולק כי מדובר בפרסום בעל עניין ציבורי. לא בכדי עוררה הפרשה הד תקשורת נרחב.
82. לצד הדיווחים החדשותיים, ניתנה לתובעים האפשרות להציג תגובתם, כנדרש על פי דין.
83. הדיווחים החדשותיים הוצגו בצורה מאוזנת, שקולה ובלתי מתלהמת, והם כללו בעיקרם ציטוטים של מושאי הכתבה וביניהם ח"כ אמסלם, מר שרגא, תומכים לשעבר בתנועה לאיכות השלטון ותגובות התנועה לאיכות השלטון עצמה.

(ii) הגנת תום הלב

84. בנוסף, לנתבעים קמה הגנת תום הלב.
85. כן יטענו הנתבעים כי בנסיבות העניין מתקיימות גם החלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, ובכלל כד סעיפים 15(2), 15(3), 14(4) ו-15(6) לחוק איסור לשון הרע.
86. כמוסבר בהרחבה בפרק ד.3 לעיל, דעתו של ביגמן בסוגיה פורסמה במסגרת טורי דעה, במסגרתם הביע את עמדתו ביחס לנושאים אקטואליים שונים. יש לשוב ולהזכיר, כי ביגמן עצמו הוא פובליציסט אשר עמדותיו ידועות. זוהי הפריזמה דרכה ראוי לבחון את הבעת דעתו, ובמסגרתה הובהר כי המדובר בהבעת דעה גרידא, המגשימה את זכותם של הנתבעים לבוא לידי ביטוי מלא.
87. המדובר אפוא בהבעת דעה מובהקת, אשר החוסה תחת סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, אשר נעשתה בקשר עם פעילותם הציבורית של התובעים.
88. כך, הפרסומים חוסים תחת הגנת תום הלב מכוח הבעת דעה ביחס לעניין ציבורי. והדברים יפים לענייננו אף ביתר שאת, נוכח העובדה כי מדובר בביקורת שנמתחה על פעילות ציבורית של התובעים, ולא על אדם פרטי.
89. גם מכוח סעיף 15(6) לחוק איסור לשון הרע עומדת לנתבעים הגנה, באשר הפרסום הנדון היה ביקורת על פעולותיהם הפומביות של התובעים, ובכלל זה על מעשיהם.
90. כאמור בסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע, הרי שבענייננו חלה על הנתבעים חזקה, כי עשו את הפרסום בתום לב.

ה. מהותה של התביעה הוא ניסיון לפגיעה בחופש הביטוי הפוליטי

91. חופש הביטוי הפוליטי, כמו גם חופש העיתונות בחברה דמוקרטית, אינו יכול לסבול תביעות מסוג זה.
92. מצער על כך שיש להזכיר מושכלות ראשונים אלו לארגון המצהיר כי הוא מקדם את ערכי הדמוקרטיה וחופש הביטוי.
93. עסקינן בפרסומים שפורסמו במסגרת שיח ציבורי, פוליטי, עיתונאי ולגיטימי שיש לאפשרו ובוודאי שלא לנסות לצננו באמצעות תביעות כגון דא.
94. על מעמדו של חופש הביטוי כ"ציפור נפשה" של הדמוקרטיה וחשיבותו כזכות יסוד ראשונה במעלה אין צורך להרחיב. בתוך זאת, נזכיר כי לחופש הביטוי הפוליטי ניתן מעמד של כבוד¹²:

"[חופש הביטוי] מקבל משמעות מיוחדת לעניין הביטוי הפוליטי בכלל ולעניין הביטוי הפוליטי במסגרת מאבק בחירות בפרט... אחד הטעמים העיקריים להצדקת חופש הביטוי הוא בקיומו של המשטר הדמוקרטי. בלא חופש הביטוי, הדמוקרטיה מאבדת את נשמתה. בלא דמוקרטיה, אין חיות לחופש הביטוי... חופש הביטוי מבטיח החלפת דעות בין בני הציבור, ובכך מאפשר גיבוש עמדה באשר לנושאים העומדים על סדר היום הלאומי"

95. עוד נקבע בעבר, כי לחופש הביטוי הפוליטי מוענקת בישראל הגנה רחבה במיוחד¹³:
- "מבין סוגי הביטויים השונים, ההגנה הניתנת לחופש הביטוי הפוליטי - שהוא תנאי הכרחי לקיומו של הליך דמוקרטי - היא רחבה במיוחד".
96. הנתבעים יטענו כי תביעה זו אינה אלא ניסיון לרפות את ידי של התקשורת מקיום שיח והעברת ביקורת אודות מר שרגא והתנועה. שיח זה, הקשור במעשיהם ובהתנהלותם הציבורית של התובעים, ראוי וחיוני לקיומו של דיון דמוקרטי תקין, במסגרתו מושמעים כלל הקולות מכל קצוות הקשת הפוליטית.

ו. התייחסות פרטנית לסעיפי התביעה

97. מוכחש הנטען בסעיף 1 לכתב התביעה, מכל הנימוקים שבכתב ההגנה לעיל.
98. מוכחש הנטען בסעיף 2 לכתב התביעה, מכל הנימוקים שבכתב ההגנה לעיל.
99. מוכחש הנטען בסעיף 3 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יפנו הנתבעים לפרק ד.3 לכתב ההגנה לעיל.
100. מוכחש הנטען בסעיף 4 לכתב התביעה, מכל הנימוקים שבכתב ההגנה לעיל.
101. מוכחש הנטען בסעיף 5 לכתב התביעה, בין היתר, מחוסר ידיעה ומחוסר רלוונטיות.
102. מוכחש הנטען בסעיף 6 לכתב התביעה.
103. מוכחש הנטען בסעיפים 7 ו-8 לכתב התביעה.
104. מוכחש הנטען בסעיפים 9-11 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות הנתבעים יפנו לפרק ב לעיל.
105. מוכחש הנטען בסעיפים 12-14 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה הנתבעים יפנו לפרק ג לכתב ההגנה לעיל.

¹² בג"צ 869/92 זוילי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית, פ"ד מו(2) 692, 702 (1992)

¹³ בג"צ 6226/01 אינדור נ' ראש עיריית ירושלים, פ"ד נו(2) 157, 164 (2003)

106. מוכחש הנטען **בסעיפים 15-25** לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה הנתבעים יפנו לפרק ד לכתב ההגנה לעיל.
107. מוכחש הנטען **בסעיפים 25-26** לכתב התביעה.
108. מוכחש הנטען **בסעיף 27** לכתב התביעה.
109. מוכחש הנטען **בסעיפים 28-38** לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה הנתבעים יפנו לפרק ד לכתב ההגנה לעיל.
110. מוכחש הנטען **בסעיפים 39-45** לכתב התביעה, מכל הנימוקים המפורטים בכתב ההגנה לעיל.
111. מוכחש הנטען **בסעיף 46** לכתב התביעה.
112. סמכותו העניינית והמקומית של בית המשפט הנכבד אינה מוכחשת.

ז. סוף דבר

113. לאור כל אחד מן הנימוקים שלעיל, ובהיזכרם מקל וחומר, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחייתה של התביעה, ולקבוע כי במעשי הנתבעים לא היה לשון הרע, וכי מכל מקום עומדות להם ההגנות הקיימות בחוק איסור לשון הרע.
114. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את התובעים בהוצאות ההליך ובשכר טרחת עורך דין בצירוף מס ערך מוסף כחוק, והכל בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין עד ליום התשלום המלא בפועל.

עיינה

עיינה נוימן, עו"ד
 פישר בכר חן וול אוריון ושות'
 ב"כ ישראל היום בע"מ, בועז ביסמוט
 ועקיבא ביגמן

נספח 1

התנועה לזילות השלטון

במימון מודעות בעיתון "מקור ראשון" לקידום ההפ"גנה של יועז הנדל בירושלים בשבוע שעבר, ופנייה למשטרה לבקש אישור עבודה.

שרגא, אם כן, הוא לא סתם נואם מזדמן בהפגנה; כמוכנים רבים הוא שותף בכיר שלה. כשהוא נואם על רקע שלט הקורא "מנדלבלויט תתפטר – לא מאי מינים לך יותר" – איש כבר לא מאמין שהוא לוחם נגד "השחיתות השלטונית". לא ולא. הוא לוחם נגד חוקת החפות, נגד ההליך ההוגן, נגד שלטון החוק, נגד הפרדת הרשויות ונגד הרמוקרטיה.

אנשים כמו שרגא ואלדרד יניב, המציגים עצמם כ"פטריוטים" ולוחמי צדק, מעוניינים בדבר אחד בלבד: פחות כוח להמוני העם – שהרי הללו הם "רפי שכל וזכי חוטם" כאמירתו הגזענית של שרגא כלפי ח"כ דוד אמסלם – ויותר כוח לפקידות העריי-צה: שוטרים, חוקרים ושופטים. אבל בעיקר – יותר כוח לעצמם.

בהפגנות הסרות תקדים מול ביתו של היועץ המשפטי לממשלה, כשמטרתם המוצהרת אחת – להשפיע על שיקול דעתו של היועץ, להכניס שיקולים זרים למשוואת איפת החוק ולגרום להגשת כתב אישום נגד ראש הממשלה נתניהו.

**אנשים כמו שרגא ואלדרד יניב,
המציגים עצמם כ"פטריוטים"
מעוניינים בדבר אחד: פחות כוח להמוני
העם ויותר כוח לפקידות העריצה**

התנועה לאיכות השלטון משתתפת בהפגנות הללו בשבועות האחרונים ומשקיעה בנושא גם משאבים כספיים. התנועה "לוקחת חלק במחאה ומתקצבת את הפעילות שמתבצעת במסגרת זו", נמסר בתשובה לפנייתנו; דבר הכולל גם השתתפות באלפי שקלים

שיו"ר התנועה לאיכות השלטון מכנה את ראש הממשלה "בוגד", ראוי להתעכב על כך. "מור שחת" כבר שמענו, "חזיר", "מחרחר מלחמה" ואפילו "פשיסט" אלו הנעימות הרגילות בשדרות רוטש"י לך, אבל "בוגד" זה כבר משהו אחר. במי הוא בוגד? לטובת מה? ובכן, כאן נכנסים למחוזות הקונספירציה והספקולציות התקשורתיות. הרי בנימין נתניהו כלל לא נחקר בפרשת הצוללות, והסיפור המצרי הוא לא יותר מפרסום עיתונאי שפרטיו האמיתיים לא ידור עים ומעולם לא אומתו. אבל בשביל הלוחם הגרול בשחיתות אליעד שרגא, די בכך כדי להאשים ראש ממשלה מכהן ככגיירה במדינה.

זו אינה הפתעה, נאום הבגידה של שרגא משקף היטב את רוחה של המחאה כולה: חריצת דיץ ציבורי ללא משפט וללא הליך סדור. הרי רי היה בשמועות מסוימות על פתיחה ב"בריקה" בענייני נתניהו כדי להוציא את מני נפתלי ועדת יחצניו אל הרחובות,

נטישה בתנועה לאיכות השלטון: הפכה לתנועת שמאל קיצוני

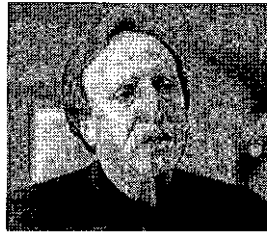
ההתבטאות השערווייתית של היו"ר אליעד שרגא פוגעת בשורות התנועה: חברים החליטו לעזוב בשל אופן מעורבותה בהפגנות נגד השחיתות ● ג', קצין משטרה לשעבר, פרש: "הם קוראים לפוטש"

רק הרגשה. ר' הוסיף: "מה שראינו זה ניצול ציני של השמאל נגד מדינת ישראל, הציונות והעם... אם הייתם נקיים הייתם עוזרים מייד את ההפגנה כשזה הפך פוליטי שמאל קיצוני". ע', סיכמה במילים: "חבורת צבועים. לא אתרום לכם שקל יותר".

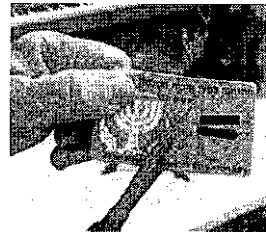
מהתנועה למען איכות השלטון נמסר כי היא "תנועה אפוליטית ואי מפלגתית הנאבקה למען איכות השלטון וטוהר המידות מזה כשלושים שנה. התנועה ניהלה במשך השנים מאבקים למען טוהר המידות, כנגד כל מגוון קשת המפלגות - אשר נמצא רבב במעשיהן - ללא משוא פנים וללא הטוה. התנועה המגורית ומכל קצוות הקשת הפוליטית בישראל, והיא תנועה דמוקרטית שבעלי התפקידים בה נבחרים מרי שלוש שנים. התנועה תמשיך במאבקה במחאה הנוכחית למען שלטון חוק במדינת ישראל כפי שרובם המחולט של חבריה מצפים ממנה לעשות כך".

העצמיים שלהם. באתי מתרבות אחרת לגמרי, הייתי קצין צה"ל ופתאום אתה נכנס לקלחת כזו, ואתה מבין שהכול שם מושפע מאינטרסים אישיים. מ' לא היה צריך את נאומי של שרגא כדי להבין שיש בעיה, וכבר לפני חודשים ספורים הוא החליט לעזוב את התנועה. לרברוי, "אם הייתי עדיין חבר, גם אני הייתי גוזר את הכרטיס שלי".

ברשתות החברתיות רבים מזהים את עצמם כתומכים, תורמים או חברים לשעבר בתנועה, ומביעים תרעומת על השתתפותה בהפגנות האחרונות. כך כותב למשל, ש': "הייתי חבר נלהב. איכותם ובגדול. אתם מחפשים ראשים של אנשים ולא באמת למגר שחיתות ציבורית". לרברוי י', חבר בתנועה, "אני כל הזמן מקבל במיילים קריאות להצטרף להפגנות לכאורה לטובת איכות השלטון... יש בקרב הציבור רווקא הרגשה ששלטון החוק סלחן או קפזן כלפי המנהיגים בהתאם להשתייכותם לימין או לשמאל. וזו לא

היו"ר שרגא צילום: און גן חקון

אחד החברים גוזר את כרטיס החבר

עקיבא בייגמן

בעקבות נאום היו"ר אליעד שרגא, יוזם התנועה למען איכות השלטון, במוצאי שבת בהפגנה בשדרות רוטשילד בתל אביב, הרוחות בתנועה מסרבות להירגע. רבים הביעו שאט נפש מהנאום והלקים אף פרשו מותנועה.

"כששמעתי את הנאום לא האמנתי שאלו הדברים ששרגא אומר. הוא גילה כדברי הבלע שלו שהוא גם אנרכיסט וגזען", סיפר לנו ג', קצין משטרה לשעבר שהיה חבר בתנועה עד אתמול. "האונתי לו שוב בראיונות הרדיו ביום ראשון, וכשראיתי שהוא לא חוזר בו אלא חוזר על אותם דברים וביתר תקיפות הבנתי שמשוה פה השתבש", המשיך הקצין לשעבר, "נושא השחיתות וטוהר השלטון יקר לליבי וחשוב לי, אבל התנועה הפכה את עצמה לתנועת שמאל קיצוני רדיקלי הקוראת לפוטש.

לתומי שהם לקחו לעצמם את תפקיד מנקי אורוות השלטון, עד שבשלב מסוים התחלתי לשים לב שמסעות הצלב שלהם חוטאים בסלקטיביות: תקיפותם כלפי הימין שווה בעוצמתה לסלחנותם כלפי גופי השמאל".

גם מ' חש אכזבה עמוקה: "הייתי חבר שם למשך כשנתיים והגעתי למסקנה שהתנועה הזו צריכה שם אחר. לא 'התנועה לאיכות השלטון', אלא 'התנועה לאיכות האינטרסים

מקומי לא יהיה בדבר הזה, וגורתי את כרטיס החבר שלי". כששאלנו אותו מדוע חברי התנועה לא ינסו להשפיע על התנהלותה, השיב ג': "שרגא שולט בכל הגופים של התנועה ובסופו של דבר העמותה עושה רק את מה שהוא עושה".

ו', שפרשה מהתנועה בשל הפוליטיזציה שלה, הסבירה בפייסבוק כי התנועה "הסתירה בעבר את פרצופה האמיתי תחת מסכה של צדקנות. תרמתי ותמכתי בהם במהלך שנים וחשבתי

אליעד שרגא מתנצל:

"מצטער על האמירות רפה שכל ובריון כלפי אמסלם"

"קואליציית רוטשילד" מתפרקת • יו"ר התנועה לאיכות השלטון: "ברוטשילד מפגין השמאל – משבת הקרובה נפגין לחוד בכיכר רבין" • "מעולם לא קראתי לרה"מ בוגד"

צילום: נעם רינקין פנטון

ח"כ דוד אמסלם

יאר אלטון

יו"ר התנועה לאיכות השלטון, עו"ד אליעד שרגא, התנצל אתמול במהלך ראיון לאראל סגיל בנוגע צה"ל על התבטאויותיו הקודרות, שבחן בינה את יו"ר הקואליציה הנוכחי, ח"כ דוד אמסלם, "רפה שבלי ו"בריון" במהלך המפגה שנערכה במוצאי שבת.

"ואת התבטאות בלתי מוצלחת שלי, אני מצטער עליה. היא לא הולמת את השיח שהתנועה מקרימת. אין לי בעיה להתנצל. אני מבקש סליחה. אני גם יודע לקבל ביקורת", אמר והוסיף כי "מהשבת הקרובה ננתק מגע מההפגנה ברוטשילד, נהיה לבר בכיכר רבין. רור טשילד מוזהה עם השמאל, וחלק מחברי התנועה רצו ברלנות. הביקורת הזאת התקבלה". שרגא הוסיף ואמר כי "מעור" לם לא אמרתי שנתניהו בוגד, ולא אגיד דבר כזה על ראש הממשלה שלי".

בתגובה: "התנועה מוטרדת מהשאלה מי כתב את המכתב שהועבר לקנצלר רית גרמניה, ולכן יושב ראש התנועה העלה את השאלות בנושא זה בהפגנה במוצאי שבת. כשום שלב לא טען עו"ד שרגא כי ראש הממשלה עצמו בוגד ולא כינה אותו כך".

עוד מסרו מהתנועה לאיכות השלטון כי "התנועה קשובה לביקורת החברים, ובהתאם לה קיבלה התנהלה חדר לטה לנתק את המחאה שהיא מנהלת כנגד השחיתות מההפגנה המתקיימת בהשתתפות גורמים פוליטיים ולקיים מחאה נפרדת במוצאי השבת הקרובה בכיכר רבין נגד שחיתות שלטונית".

שיוכל להמשיך לתקוף את המשטר, רה, את הפרקליטות ואת בית המשפט העליון". בתגובה אמר ח"כ אמסלם כי שר"גאהוכיח ברבריו שהוא גזען. היום התינצל שרגא על דבריו. מהתנועה לאיכות השלטון נמסר

בהפגנה האחרונה שנערכה בשרדרות רוטשילד כהל אביב אמר שרגא כי "מינויו של חבר הכנסת רור אמסלם ליו"ר הקואליציה מוכיח כי שום דבר לא נלמד וששום דבר לא הופגם". לדברי שרגא, "ראש הממשלה חיפש ומצא בריון קשקשים, רפה שכל וזכ חוטם,

ישראל היום

05:00 | 15 | 19

חד בתנועה לאיכות השלטון

02.01.18, "ישראל היום"

התנועה לזכות השלטון

01.01.18, "ישראל היום"

זה לא רוטשילד – זה אתה

מהוגנים מן השורה – מהסוג שעשויים היו לתרום לארגון כמו התנועה לאיכות השלטון – לא רוצים דבר וחצי דבר עם הקבוצה משולחת הרסן הזו.

התנועה לאיכות השלטון מושקעת זה זמן רב עמוק כקמפיין של מני נפתלי ואלרד יניב. היא סייעה להם בבג"ץ שניהלו בחודשים האחרונים בנוגע למיקום ההפגנות בפתח תקווה, היא פעילה מאוד בשטח בהפגנות עצמן ואף מימנה כאלפי שקלים מודעות בעיתונות להפגנה שקיים יועז הנדל בירושלים.

המחשבה שלפיה אפשר להעביר את ההפגנה למקום אחר וכך להפסיק להיות "מזוהה עם השמאל" היא מנותקת מהמציאות.

שרגא חשף את פניו האמיתיות בכינויים הגזעניים נגד חבר הכנסת אמסלם ובקריאה הקצובה "בגידהו בגירהו" שכולם הבינו למי היא כוונה.

הניסיון לתלות את סירחוננו בפעילים אחרים שנימצאים ברוטשילד פשוט מעליב את האינטליגנציה ומעורר רחמים. אחרי מוצ"ש כולם יודעים מי כאן באמת "בריון שקששים".

צילום: גדעון מרקוביץ

ההפגנה ברוטשילד

ואנטי דמוקרטי – לכל אלו אין קשר למיקום ההפגנה, אלא למהותה. הציבור רואה את המראות ושומע את הקולות ומבין מייד עם מי יש לו עסק. ואנשים

ליער שרגא, יו"ר התנועה לאיכות השלטון, הודיע אתמול על פרישת התנועה מההפגנות במוצ"ש ברחוב רוטשילד. ברברים שאמר שרגא בגלי צה"ל אתמול, הוא הסביר את המהלך כך: "רוטשילד מזוהה שלא בצדק עם השמאל, וחלק מחברי התנועה רצו בלגנות – הביקורת הזאת התקבלה". כפי שפרסם ב"ישראל היום", רבים מהחברים הודיעו על הפסקת חברותם בעקבות נאומו של שרגא במוצ"ש, וייתכן שהביקורת הגיעה גם לדרגים גבוהים יותר בקרב פעילי התנועה.

אבל שרגא הולך לפתרון הקל וחושב ש"ניתוק" מרוטשילד יפתור לו את הבעיות. כאן הוא טועה טעות מרה: הבעיה היא לא גיאוגרפית או פרסונלית. היא מהותית. זה לא שרוטשילד מזוהה עם השמאל, זה שכל המסר והמטרה של ההפגנות הללו מזוהים עם השמאל. קריאות נגד היועץ המשפטי לממשלה, שלטים בגנותם של ראש הממשלה ושרי הליכוד, הפעלת לחץ על מערכת אכיפת החוק, רמיסת חוקת התפוז וההליך השיפוטי והקריאות פוטש משפטי

אבירה בלי קבלות

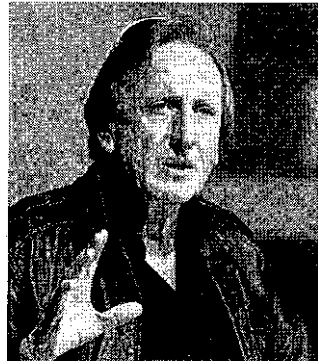
דו"ח חמור של הסתדרות המורים קבע שגילה קליין, שהתמודדה על ראשות הארגון, נטלה לכיסה כספים שגייסה • למרות החשדות, היא צפויה לענוד את אות אבירת איכות השלטון • יו"ר התנועה לאיכות השלטון: "הבחירה – משיקולים מקצועיים"

בוחר יו"ר התנועה לאיכות השלטון, עו"ד אליעד שרגא, להעניק לגילה קליין את אות אבירת השלטון על מאבקה בשחיתות. הסיבה, על פי התנועה, היא פעילותה האופוזיציונרית של קליין נגד יו"ר הסתדרות המורים הקודם יוסי וסרמן. אגב, בבחירות האחרונות לראשות הארגון הפסידה קליין ליפה בן רויד, מסייעתו של וסרמן.

שרגא עצמו עמד בתקופה האחרונה במרכזה של שערורייה בעקבות רבי ריו בהפגנה נגד השחיתות בתל אביב, שבה אמר כי "מינוי ח"כ דוד אמסלם ליושב ראש הקואליציה מוכיח ששום דבר לא נלמד. ראש הממשלה חיפש לעצמו ומצא בריון שקשקים רפה שכל וזב חוטם".

אתמול אמר עו"ד שרגא בתגובה לכי תבה כי "מדובר בדו"ח שהוכן לבקשת גורם שהומין אותו, שמניעיו ידועים, וזאת אחרי שערכאות שיפוטיות אמרו את דברן בנושא".

לדבריו, "הדו"ח המדובר הגיע לידי שופטת העליון דליה דורנר, שהחליטה בכל זאת להעניק לקליין את האות. בחירתה נעשתה משיקולים מקצועיים". גילה קליין מסרה אמש: "טיימינג תמוה. ביום פתיחת הדיונים על זיופי הבחירות, לכאורה, כנגד ההנהלה – יוצאת כתבה מזומנת על דו"ח מזומן".

עו"ד אליעד שרגא צילום: דנון תקוניץ

מקום לפתוח בהליכים אורחיים כנגד גב' קליין לצורך השבת הכספים שקיבלה לחשבון הבנק הפרטי שלה.

פניית מבקר הסתדרות המורים למש"רס של עורכי הדין עמירם בוגט וירון קירר, שניהם רשמי עמותות לשעבר, נעשתה בעקבות כתבת החקיר שהתפרסמה בעיתון "דה מארקר" באפריל 2017, שלפיה קיבלה קליין תרומות אסורות מקבלנים מאזור הדרום, אשר מעורבים אף הם בעבירות שחיתות לכאורה.

התגובות: "הדו"ח מזומן"

לאור הפרסומים, ובצילו של הדו"ח החרף, קשה להאמין כי דווקא כעת

גילה קליין צילום: אפרת אשל

ברות בהסתדרות המורים ומכל תפקיד במוסדות הארגון. חיוב הסיעה בהשבת מלוא ערך תרומות בעין שהתקבלו ולא רוחו כלל. וכן העברת דו"ח זה ליועמ"ש של הסתדרות המורים".

על פי עו"ד בוגט, יש להעביר גם את הדו"ח ליועמ"ש של הסתדרות המורים, כדי שזה יבחן אפשרות נקיטת סנקציות נגד סיעת נח"ל, הסיעה שקליין עומדת בראשה, ואף יבדוק "אם יש מקום לפתוח בהליכים נוספים ובהם הליכים פליליים כנגד הגב' קליין בגין מתן עדות שקר, רישום כוזב במסמכי תאגיד, קבלת דבר כמרמה, מרמה והפרת אמונים". הוא גם מציע שיועמ"ש הארגון יבדוק "אם יש

מתי טוכפלד

מיצר התגלגל אות "אביר איכות השלטון" דווקא לפתחה של מי שנחשדה בקבלת תרומות אסורות מקבלנים עבריינים מזרוב הארץ? מיצר מי שנבקע בי פעלה שלא בתום לב עם כספי תרומות, ואף נטלה חלק מהם לכיסה, תקבל הוקרה על מאבקה בשחיתות? שאלות אלה עומדות במרכזו של פרשה חדשה, שאותה אנהנו חושפים כאן הבוקר.

דו"ח חמור על אודות גילה קליין, שהתמודדה על ראשות הסתדרות המורים, מעלה כי היא שיקרה לבית הדין של ההסתדרות בידועין, גייסה כספים באופן לא חוקי שלא בתום לב, דיווחה דיווחים כספיים כוזבים לארגון וכאמור אף נטלה כספים לכיסה ללא הוצאת חשבונית על תרומה כנדרש.

את הדו"ח, שהגיע לידי "ישראל היום", ערך רשם העמותות לשעבר, עו"ד עמירם בוגט, לבקשת מבקר הפנים של הארגון. עו"ד בוגט פרסם את מסקנות בדיקתו לפני כחודשיים, כאשר ציין כי לא זכה לשיתוף פעולה מקליין למן הרגע הראשון. בהמשך לממצאים החמורים הוא קבע כי יש לדרוש את הרהקתה לאלתר של גב' קליין מהי